

Huysuz Fırıncı

Yavuz DEMİRKİRAN

Huysuz Fırıncı

Yavuz DEMİRKİRAN

Arnavut kaldırımli sokakları olan küçük bir kasabada, mavi kapılı bir fırın vardı. İçinde, lezzetli ekmekleriyle ünlü fırıncı Bay Crumble yaşırdı. Uzun ve geniş, teni unla kaplıydı ve gür gri kaşları vardı. Büyük, sarkık bıyığı, asla ama asla gülümsemeyen bir ağız saklıyordu. Yuvarlak pembe bir yüzü ve her zaman huysuz görünen küçük kara gözleri vardı. Şapkası bile öfkeli görünüyordu.

Her sabah Bay Crumble, bütün kasabanın ağızını sulandıran ekmekler pişirirdi. Çıtır somunlar, yumuşak çörekler ve kat kat hamur işleri rafları doldururdu. Ama o hiç gülümsemezdi, bir parça bile. Sadece homurdanır ve hamura vururdu. Ahşap oklavasını, huysuz bir kılıç gibi kemerine sıkıştırırdı. Müşteriler ekmek için gelir ama tek bir sıcak söz duymadan giderdi. Fırın, bir kış sabahı kadar soğuk hissettirirdi.

Gri bir sabah, tuhaf bir şey oldu. Bay Crumble fırından bir tepsi ekmek çöreği çıkardığında, çörekler değişmeye başladı. Hamurlu üstleri kıpırdadı ve kızgın kaş çatmalarına dönüştü. Her çöreğin üzerinde iki kuru üzüm gözü belirdi ve ona dik dik baktı. Bir çöreğin başında minik bir kâğıt fırıncı şapkası belirdi. Şakacı maskot Hamur Oğlan gelmişti! Ağzı, tıpkı Bay Crumble'ınki gibi huysuz bir çizgi halinde aşağı kıvrılmıştı.

Nine Batty, hasır sepeti kolunda ve leylak rengi şalı sıkıca sarılı halde içeri girdi. Yuvarlak gözlüklerinden kızgın ekmeklere baktı. 'Amanın,' dedi, 'bu çörekler öfkeli görünüyor!' Kızgın ekmek çörekleri kaşlarını çatı ve minik kırıntılar tükürdü. Nine Batty geri çekildi, pembe yanakları soldu. 'Sonra gelirim,' diye fısıldadı ve aceleyle dışarı çıktı. Bay Crumble'ın kaşları daha da çatıldı. Ne oluyordu?

Sonra hamur işleri geldi. Bay Crumble karıştırdı ve katladı, ama hamur ağır ve üzgün hissettirdi. Kruvasanlar solmuş çiçekler gibi sarktı. Tarçınlı çörekler iç çekti ve kabarmayı reddetti. Hamur Oğlan'ın kuru üzüm gözleri sarktı ve hamur ağzı aşağı kıvrıldı. Bay Crumble homurdandı, 'Kabarsanıza, tembel yumrular!' Ama üzgün hamur işleri daha da çöktü. Bütün fırın onlarla birlikte iç çekiyor gibiydi. Un tozu bile kasvetli görünüyordu.

Sonra kekler titremeye başladı. Uzun bir sünger kek tepsisinde sallandı, katları endişeyle titredi. Bir çikolatalı kek o kadar çok titredi ki kaplaması çatladı. Hamur Oğlan'ın ağzı minik, endişeli bir 'O' şeklinde açıldı. Bay Crumble botlarını yere vurdu. 'Kesin şu titremeyi!' diye havladı. Ama yüksek sesi keklerin daha çok titremesine neden oldu. Fırının rafları takırdadı. Her şey ters dönmüş ve allak bullak olmuş gibiydi.

Müşteriler mavi kapıdan göz attı, ama kızgın ekmekler onları korkutup kaçırdı. Üzgün hamur işleri onlara iç çekti. Endişeli kekler onları tedirgin etti. Tek tek dönüp gittiler. Bay Crumble, titreyen fırın ürünlerinin arasında yalnız kaldı. Yuvarlak pembe yanakları sarktı. İlk kez sadece huysuz değil, aynı zamanda biraz da üzgün görünüyordu. Hamur Oğlan'ın kuru üzüm gözleri ona baktı ve onun kasvetini yansıttı.

Tam o sırada kapının üstündeki zil çaldı. Parlak sarı yağmurluğu ve kırmızı botlarıyla neşeli bir çocuk olan Pip içeri girdi. Kıvrıkcık kestane rengi saçları iki topuz halinde zıpladı ve aralıklı dişli gülümsemesi çilli yüzünü aydınlattı. Küçük bir kâğıt torba ve yıldız yamalı mavi bir sırt çantası taşıyordu. 'Merhaba!' diye cıvıladı. 'Ben Pip. Fırınınız harika kokuyor! Yardım edebilir miyim?' Bay Crumble gözlerini kırıştırdı. Daha önce kimse yardım etmeyi teklif etmemişti.

Pip kızgın ekmeklere ve üzgün hamur işlerine baktı. Hiç korkmuş görünmüyordu. 'Belki de sadece sizin duygularınızı taklit ediyorlar,' dedi nazikçe. 'Siz huysuzken onlar da huysuz oluyor.' Bay Crumble'ın sarkık bıyığı seğirdi. 'Bu saçmalık,' diye mırıldandı. Ama Hamur Oğlan'ın kuru üzüm gözleri büyüdü ve hamur ağzı minik bir 'oh!' yaptı. Pip gülümsedi. 'Bir şey deneyelim. Bana hamurun nasıl yoğurulduğunu gösterebilir misiniz?'

Bay Crumble omuz silkti ve Pip'e küçük bir hamur parçası verdi. Pip kocaman bir gülümsemeyle, neşeli bir melodi mırıldanarak hamuru yoğurdu. 'Böyle mi?' diye sordu. Sıcak elleri ve neşeli sesi hamuru yumuşak ve hafif yapıyor gibiydi. Hamur Oğlan'ın ağzı birazcık yukarı kıvrıldı. Bay Crumble izledi, gür kaşları kalktı. Küçük bir gülümseme denedi, ama yüzünde tuhaf hissettirdi. Yine de içinde bir şeyler yumuşamaya başladı.

Pip her gün yardım etmeye devam etti. Ekmekle nazıkçe konuştu ve hamur işlerini usulca okşadı. 'Kababilirsiniz, küçük çörekler,' diye fısıldadı. Ve kabardılar! Yavaş yavaş Bay Crumble da onu taklit etmeye başladı. 'Lütfen' ve 'teşekkür ederim' dedi. Hatta küçük bir gülümseme denedi. İlk başta yeni doğmuş bir civciv gibi sallantılı hissettirdi. Ama Hamur Oğlan'ın hamur ağzı geniş bir sırtışa dönüştü ve kuru üzüm gözleri parladı.

Nine Batty geri geldi, hasır sepeti hazırды. Pip ile Bay Crumble'ın birlikte çalıştığını gördü. Bay Crumble onu bir baş selamı ve neredeyse bir gülümsemeyle karşıladı. 'Bugün taze ekmek var, Nine,' dedi yumuşakça. Nine Batty'nin yuvarlak gözlükleri parladı. 'Ne hoş!' dedi. Kızgın ekmek çörekleri, mutlu yüzleri olan neşeli yuvarlaklara dönüşmüştü. Üzgün hamur işleri gururla kabardı. Endişeli kekler dimdik ve sağlam durdu. Fırın sıcak ve davetkâr hissettirdi.

Fırının değiştiği haberi yayıldı. Müşteriler, taze ekmek kokusu ve kahkaha sesiyle çekilerek geri döndü. Bay Crumble'ın gülümsemesi her gün daha da genişledi. Büyük, sarkık bıyığı köşelerinden yukarı kıvrıldı. Çocuklara fazladan çörekler ve herkese sıcak sözler verdi. Hamur Oğlan'ın mutlu yüzü tezgâhtan ısıldadı, kâğıt fırıncı şapkası tam yerindeydi. Fırın nezaketle doluydu.

Bir sabah Pip geldiğinde, onu bekleyen özel bir ekmek çöreği buldu. Kuru üzümlerden yapılmış gülen bir yüzü ve üstünde minik bir hamur kalbi vardı. Bay Crumble'ın yuvarlak pembe yanakları gururla kızarmıştı. 'Senin için,' dedi. 'Bana yardım ettiğin için teşekkür ederim.' Pip'in aralıklı dişli gülümsemesi kulaktan kulağa yayıldı. 'Bunu kendin yaptın,' dedi. Bay Crumble'ın küçük kara gözleri sevinçle kısıldı. 'Belki de yaptım,' diye kıkırdadı.

Şimdi fırın kasabanın en mutlu yeri. Bay Crumble hâlâ lezzetli ekmekler pişiriyor, ama artık gün boyu gülümsüyor. Ekmek çörekleri ona gülümsüyor ve Hamur Oğlan bile kalıcı bir sırıtış taşıyor. Nine Batty her sabah sıcak bir somun ve dostça bir sohbet için geliyor. Pip sık sık ziyaret ediyor, sarı yağmurluğu mavi kapının önünde parlıyor. Ve herkes biliyor ki nezaket, huysuz bir fırıncıyı mutlu bir dostla dönüştürebilir.

Yani mavi kapılı fırının önünden geçerseniz, içeri bir göz atın. Gülümseyen yüzleri olan ekmekler, gururla duran kekler ve gözlerinde bir pırıltı olan bir fırıncı göreceksiniz. Bay Crumble, biraz nezaketin çok işe yaradığını—ve en huysuz kalbin bile sabır ve sıcaklıkla yumuşayabileceğini öğrendi. Ekmek gülümsüyor, o da gülümsüyor. Ve belki, sadece belki, siz de gülümsersiniz.